

Jury rapport Middagcorso Vollenhove 2010

Wagen 1: DE VERENIGING – TIKI-TIKI

Mevr. L. de Haas – Yben

Mooi vlak en kleurverdeling, schitterend ontwerp, mooie vloeiende lijnen. Accent op paars, lila en donkerrood. Mooie kleurverdeling daardoor. Materiaalkeuze goed. Figuranten mooi, goed schmink werk. Contact met publiek leuk en opzweepend. Mooi ontwerp, imposante opbouw, vloeiende lijnen. Prachtige flamingo's, goed uitgebalanceerd. Leuke apenhandpoppen. Indruk op afstand goed. Er kwam wat aan! Vorm van palmbomen op achterwagen: creatief van vorm. Bewegende delen vleugels vogels goed. Herkenbaarheid vooral door de mannen voor en achter de wagen.

Mevr. E. Geene

De verbeelding van een eiland. Hier verwachtte ik zonneschijn. Maar behalve in de gebruide lichamen van de mannen voor de wagen kwam de zon voor mijn gevoel niet echt over door het overheersende gebruik van de kleur paars. De wat grove vormen waren niet meer dan een decor voor het volk op en om tiki tiki. Het contrast tussen de figuranten op en voor de wagen was wat groot. De mannen (wat overigens wel een leuke vondst was) die in rieten rokjes voor de wagen uitliepen gingen op in hun rol en maakten flink wat tamtam (de gekozen muziek vond ik niet echt aansluiten op het thema van de wagen, te poppie naar mijn idee) op een met humor doorspekte wijze. De dames daarentegen met de gebloemde jurken leken zich wat ongemakkelijk te voelen met de speelgoedapen op hun arm en kwamen daardoor niet overtuigend over. De verbinding van de letters tussen de twee wagens was leuk gevonden maar de toevoeging van wat er op de tweede wagen nog te zien was vond ik minimaal. De bonen op de flamingokoppen had ik al eerder gezien maar het werkte ook hier positief. De bijna fluorescerende veren staken te hard af tegen de bloemen. Men zou wat mij betreft beter kunnen proberen om in een paar duidelijke vormen het verhaal weg te zetten in plaats van deze veelheid aan vormen die het nu was.

Dhr. M. Lensen

Een mooie vrolijke verschijning wat als totaal plaatje op de weg is gezet. Je blijft kijken naar de wagen omdat er veel facetten zijn die je telkens weer opvallen. Overgangen in kleur zijn goed afgewerkt en ook is er goed gebruik gemaakt van de beschikbare kleuren. Zo zijn de kleuren van de flamingo's, diverse tinten rose(zalm) maar hadden de veren wat mij betreft niet nodig geweest.

Opbouw en afwerking vond ik prima, een compliment om een wagen van dit formaat zo netjes te blijven afwerken waarbij de details ook kwaliteit uitstralen.

Persoonlijk had ik deze wagen hoger staan dan de eindrangschikking omdat het mij aansprak als geheel. Ook de figuratie (volgens mij zijn de mannen geselecteerd op het "buikje") zat goed en in elkaar en dat alle rondes lang (zowel in de middag als avond), Hulde!

Dhr. P. Bastiaansen

Een wagen in Zuid Amerikaanse sferen, over een fantasievolk dat zijn zonnegod Tiki-Tiki vereert. De wagen toont een vrolijk tafereel met feestelijke figuratie.

Aan de uitwerking van het fantasievolk mankeert echter nogal wat. Allereerst de beeldelementen op de wagen zelf: deze zijn nogal willekeurig bij elkaar geraapt.

Boomstammen met lachende gezichten, een soort rieten daken op palen, een grote boom met een soort slierten eromheen, en dat alles omgeven door flamingo's. Het is allemaal nogal willekeurig en zeker de in het programmaboekje aangekondigde verering van de zonnegod is er maar moeilijk in terug te vinden. Een paar ongelukkige keuzes verergeren het

beeld: de flamingovleugels van alternatief materiaal vloeken met de dahlia's (had maar natuurlijk materiaal gebruikt), en de compositie wordt verstoord door de twee achterste flamingo's die de verkeerde kant op vliegen.

De vrouwelijke figuratie zit en loopt met handpoppen. Dat roept vooral de vraag op: waarom?

De mannengroep voor en achter de wagen is wat mij betreft het enige element dat volledig geslaagd is: een originele en verfrissende keuze, met bovendien zeer overtuigend spel.

Al met al is het meer lollig dan grappig, meer verwarrend dan vervreemdend.

Mevr. D. Laarman

Een corsowagen met mooie kleuren, keurige letters.

De vlam bovenin en de vleugels gaven prachtige beweging.

Het plakwerk van de snavel en ogen waren mooi afgewerkt.

De kleine wagen erachter gaf iets extra's.

Jammer dat aan de achterkant en de onderkant niet zoveel te zien was.

Dhr. T. Baeten

Nog niet binnen.

Mevr. Y. van Hoogdalem

Zorgde voor een kleurrijke en spetterende opening van het corso. De wagen was mooi evenwichtig opgebouwd. Vooral de koppen van de flamingo's waren erg kunstig gedaan.

Details als de letters op de huisjes waren goed doordacht. De beschrijving en het idee kwamen goed tot uiting. Ik miste alleen de zonnegod zelf. Misschien was hij wel in de wagen verwerkt, maar het was niet mijn verbeelding van een "zonnegod".

De figuranten voorop leken geselecteerd op hun buikomvang. Hun dansje was prima ingestudeerd en was erg amusant. Minder begreep ik de functie van de meisjes op de wagen. Zij vielen echt compleet in het niet bij de mannen en hadden er net zo goed niet kunnen zijn. Dus geef ze wel iets te doen!! Ook leidde de act van de mannen wel de aandacht van de wagen af.

Voor mij was het entertainment met lekkere muziek, waar je vrolijk van werd en 1 van de toppers.

Wagen 2: TWEE NIJENHUIZEN – THE FINAL COUNTDOWN

Mevr. L. de Haas – Yben

Goeie mooie sierlijke vormen. Goede opbouw en verdeling door de gebruikte kleuren. Onderkant zachte kleuren, boven meer kleurrijk, daardoor kwam er “vaart” in de “ruimteschepen”. Figuranten een beetje doods, had meer verhaal in mogen zitten. Prima afgewerkte wagen. Mooi door zijn eenvoud in de kleurverdeling. Weinig oog voor detail, maar daardoor mooi rustig. Ruimteschepen vielen op afstand op, er zat vaart in de compositie. Mooie wagen, creatief uitgevoerd.

Mevr. E. Geene

Dit is een wagen die qua vorm en inhoud heel helder en duidelijk is. Raketten op weg naar het heelal. Een speels opzette compositie die een mooie snelheid geeft aan de ruimtevaartuigen. Het kleurgebruik is wat stripachtig maar helder en netjes. Ook de planeten en nevels waren divers genoeg en kwamen mooi uit de verf door het gebruik van andersoortige dahlia's. Deze wagen sprong er op het terrein op een positieve manier uit door de helderheid van het beeld en de eenvoud van het thema. Er werd echter niet naar grote uitdagingen gezocht en dat is misschien jammer. In de optocht werd voor mijn gevoel een beetje afbreuk gedaan aan het geheel door de muziekkeuze (enkel op naam van de titel gekozen en niet op functionaliteit om het beeld te versterken). Wat mij betreft een gemiste kans. Ook de ruimtevaarders die in zilveren pakken voor de wagen uitliepen waren wat mij betreft een overbodige toevoeging. In hoeverre dit alleen te wijten is aan het feit dat het hebben van figuranten in geldsom beloond wordt kan ik niet beoordelen maar gevoelsmatig was dit een wat flauwe keuze, de koffers met teddybeer en Amerikaanse vlag inbegrepen. Leuke vondsten in zilveren details en de vlaggetjes onder de wagen. De afwerking oogde daardoor verzorgd.

Dhr. M. Lensen

Het idee sprak mij persoonlijk iets minder aan maar de afwerking en de algehele indruk zijn gewoon goed. Het lastige van het werken met ronde vormen is dat het opvalt als de ronde vorm niet geheel “gelukt” (rond) is. De sterrenbogen passen goed bij het onderwerp en ook het gebruik van verschillende kleuren “wit” spreekt mij wel aan (ook het gebruik van de bruidsluier paste goed).

Het gebruik van de vele kleuren voor de raketten maakten het een beetje een bond geheel, de ondersteunende karretjes waarvan er 1 in geheel afwijkende kleuren was afgewerkt maakte het achter de wagen een beetje rommelig. Suggestie: de ondersteunende onderdelen wat beter afstemmen op de wagen. Tijdens de rondgang bij mij miste ik soms ook even het enthousiasme van de figuratie, dit was wat lauwtejes.

Dhr. P. Bastiaansen

Een wagen geïnspireerd op het hardrocknummer *The final countdown* van Europe uit de jaren tachtig. De tekst in het programmaboekje is de letterlijke vertaling van de Engelse tekst van de song, en de wagen is er de verbeelding van.

De hoofdwagen is een duidelijk, herkenbaar beeld met een originele en effectieve compositie. De manier waarop de raketten van de achterkant van de wagen afkomen en naar boven en naar voren vliegen, geeft bijzonder veel vaart. De oplossing om ze constructief op te hangen aan hun uitgestoten gassen, is buitengewoon inventief. De noodzakelijke constructie is op deze manier een beeldelement dat de compositie versterkt, in

plaats van dat het storend werkt. Een prachtvondst! De inkleuring is daarentegen wat rommelig.

Aan de figuratie mankeert nogal wat. Ten eerste is hij overbodig: zonder figuratie was beter geweest. De bijwagentjes waren letterlijk mosterd na de maaltijd. Ze hadden voor de hoofdwagen moeten rijden (als ze er al hadden moeten zijn), nu deden ze afbreuk aan de compositie. De vertrekkende astronauten met hun koffers konden op zich nog wel door de beugel, maar echt verkeerd was de Amerikaanse vlag op hun ruimtepak. Waarom zouden het Amerikanen zijn? Dat is veel te letterlijk; het is een verwijzing naar de ruimtereizen van de NASA. Je legt daarmee een link die er helemaal niet is en die het fantasieverhaal verstoort.

Ten slotte zat er een stijlbreuk tussen de muziek van *The final countdown* (bombastisch) en de uitwerking van de wagen (tekenfilmachtig). Dat klopte niet. Had de song (en zijn tekst) maar alleen als inspiratie gebruikt, en had maar andere muziek gebruikt die beter aansluit bij het cartoonachtige beeld.

Buiten dit aantal elementen dat afbreuk doet, staat hier toch een goede corsowagen die vooral laat zien dat een geslaagde wagen niet bombastisch en groot moet zijn. Dat is op zichzelf al een verdienste.

Mevr. D. Laarman

Aankomend een mooie wagen, vooral de bovenkant. De aardbol was wat saai. Jammer dat jullie blauwe vlagjes onderaan hadden gebruikt. Die waren niet in harmonie met de kleuren op de wagen.

De sterren aan de zijkant waren mooi maar waren tegen de lichte ondergrond niet zo goed te zien. Wegrijdend was de achterkant mooi.

Dhr. T. Baeten

Nog niet ontvangen.

Mevr. Y. van Hoogdalem

Voor mij viel de wagen een beetje in 2 lagen uit een. Het bovenste deel met de raketten en de planeten vond ik erg kleurrijk en mooi gedaan, de onderste helft was oa door het gebruik van alleen maar lichte tinten wat rommelig. Het leek op heel veel bloemkolen naast elkaar. Later bedacht ik me dat het waarschijnlijk wolken moesten voorstellen, maar het verschil tussen onder en boven was daardoor iets te groot. Verder was de wagen qua opbouw mooi. De figuranten waren functioneel, maar hadden misschien nog iets spannends kunnen doen??? Bij de details viel vooral de aardbol op. Knap gedaan.

Wagen 3: RATAPLAN – FOQUEIRA PAJARO

Mevr. L. de Haas – Yben

Goed uitgebalanceerd. Mooie en goeie kleurverdeling. Zwaartepunt ligt op de vuurvogel daardoor. Figuranten moesten eerste ronde even warmdraaien. Mooie kleding en schmink. Mooi ontwerp vuurvogel, vooral achterkant. Muzieknoten van zaden mooi afgewerkt. Op afstand imposant geheel. Mooie show van de figuranten. Eerste ronde wat tam, tweede ronde fantastische show. Idee is goed uitgewerkt. Vuurvogel en figuratie vormden één geheel en daardoor herkenbaar.

Mevr. E. Geene

Deze wagen was een feest om naar te kijken in al zijn felheid in kleur en vorm. Hoewel het misschien iets aan de eenvoudige kant is qua vorm an sich was het een duidelijk vormgeving (wel een verademing te noemen in de soms wat erg pietepouterig uitgewerkte thema's) met leuke vondsten zoals de trommels op de bodem van de wagen en de gekooide dames. Als het ware een omgekeerde wereld waarin de mensen in kooien dansen en de vogel vrij is. Hier is de keuze van de muziek en de keuze voor veel figuranten volledig ondersteunend aan het thema wat ik zeer waardeer. De felle kleuren, de muziek, de verenboa's en de half blote lichamen hadden een functie en waren in goede harmonie. Je zou hier bijna vergeten dat de meesten net iets te wit waren om uit het zonnige Brazilië te komen. De opzweepende muziek hoorde je eigenlijk te laat door het muziekcors dat er vlak voor liep, jammer, hier zou een regiecommissie misschien hulp kunnen bieden een volgend jaar.

Dhr. M. Lensen

Een imposante wagen, door zijn omvang niet altijd goed als totaal beeld te bevatten. De kleuren en de overgangen zijn goed gemaakt en de opbouw van de wagen (trommels) zijn ook gemaakt met oog voor detail. Op het punt van afwerking zijn nog wel enkele verbeteringen en hogere punten te behalen.

Een sturende achteras zou welkom zijn voor een wagen met deze lengte en de te nemen bochten. Ook een compliment voor de aandacht voor de veiligheid op de wagen.

De carnavaleske uitstraling gaf samen met de figuranten een vrolijk straatbeeld. In mijn waardering had ik deze wagen ook iets hoger ingeschaald dan de totale waardering maar dit is natuurlijk een persoonlijk iets.

Dhr. P. Bastiaansen

Een vurige wagen over de Braziliaanse samba. Bijzonder geslaagd: het tafereel bood daadwerkelijk opzweepende sambamuziek en -dans, de presentatie was kleurrijk en gepassioneerd, de vuurvogel was een echte vuurvogel in vlamme kleuren en dito expressie, knap uitgewerkt met goede detaillering (zoals de snavel), de danseressen in kooien vormden een sterk verbindend element tussen figuratie en vogel, wat een knappe compositie van het hele tafereel tot gevolg had. De bodem van de wagen uitwerken in trommels was een prima keuze.

Een minpunt was dat de muziek zich vooral vóór de wagen bevond. De afstand tussen de band en de wagen was iets te groot, waardoor het te stil was op het moment dat de wagen zelf voorbij kwam (ik stond bij de rotonde). Het was beter geweest als de muziekgroep dichterbij de wagen had gelopen en er ook nog muzikanten en muziek op de wagen waren geweest. Dan had hij helemáál geswingd!

Andere minpunten moet ik langer naar zoeken. De wagen lijdt aan het euvel waaraan vrijwel elke corsowagen lijdt die een grote vogel afbeeldt: een vogel is majestueus als hij zijn vleugels spreidt, maar dat past nu eenmaal niet. Dus hebben grote vogels op een

corsowagen doorgaans hun vleugels tegen het lichaam gevouwen en zien ze er altijd een beetje gekooid uit. En Braziliaanse sambabands zijn bands met driehonderd trommelaars en evenzoveel danseressen en dat niveau valt niet te halen. Maar deze punten zijn gezocht en doen eigenlijk nauwelijks afbreuk. Hier staat gewoon een pracht van een samba.

Mevr. D. Laarman

Aankomend een mooi geheel met veel beweging. De achterkant was wat saai. Enthousiaste figuratie. Ook van de figuranten achterop de wagen. Die waren opzij goed te zien maar achterop niet zichtbaar. De trommels op verschillende hoogten gaf een mooi effect maar hadden meer variatie kunnen hebben. Jammer dat jullie pech hadden en daardoor 's avonds niet mee konden doen.

Dhr. T. Baeten

Nog niet binnen.

Mevr. Y. van Hoogdalem

Ook weer zo'n wagen waar je vrolijk van werd. Op afstand knalde de grote vogel er uit! De wagen verder vrij rustig gehouden en daardoor kwam het ontwerp goed uit. Prachtige kleurenverdeling. Alleen had ik op de ronde plateautjes op de wagen meer swingende dames gezet. Daar was het nu wat kaal.

De figurantengroep bracht echt entertainment, helemaal in stijl van de beschrijving van de wagen. Als de ritmesectie speelde hadden de meisjes niet echt iets ingestudeerd en dat kwam wat rommelig over. Later toen de muziek het overnam bleken ze wel een dans te hebben en dat zag er goed uit.

Wagen 4: EXCELLENT - ONTRAFELD

Mevr. L. de Haas – Yben

Ik weet niet goed wat ik er mee aanmoet. De mummie was wel erg groot binnen de compositie..... Mummie was mooi van kleurverdeling. Te veel houtconstructie. Doordat de eerste ronde niet gereden is, te weinig beoordeling kunnen geven. Blank hout en pastelkleuren bloemen is een mooie combinatie, maar bij deze wagen was de verdeling niet in evenwicht. Borden van houtvezels erg mooi. Indruk op afstand groots maar, er was geen eenheid in deze wagen. Uitwerking idee had zorgvuldiger gekund.

Mevr. E. Geene

Complimenten voor de leuk gevonden aankondiging in het programmaboekje. Een exceptedia-pagina met een uitleg over de achterliggende betekenis van de wagen. Het thema is wat erg ver gezocht. Een fantasie in een fantasie, een verhaal in een verhaal. Hoewel alles wat er op de wagen gebeurde interessant genoeg was om even naar te kijken moest ik toch verschillende malen de tekst lezen om de betekenis ervan helemaal te doorgronden. En daar missen de ontwerpers denk ik een kans. Wanneer een wagen voor zichzelf spreekt kan het plezier van het kijken direct beginnen. Een aantal details waren mij in het bijzonder opgevallen; de mooi uitgewerkte en in pastelkleuren uitgebeelde scarabeeën aan de zijkanten van de wagens en ook het gebruik van het blanke hout in vooral het achterste gedeelte van de wagen. De keuze voor rood plastic begreep ik 's avonds beter dan overdag. Toen gaf het wel een extra effect. Overdag kwam het iets te kunstmatig over. Ook een aantal toevoegingen bleven door mij onbegrepen. De raden waar mensen in liepen leken nergens op aangesloten, niets in werking te zetten. Waarom zo'n enorme constructie bouwen en geen onderling verband zoeken? Het mummie-effect gaf de thematisch wat ingewikkelde wagen uiteindelijk wel de broodnodige herkenbaarheid.

Dhr. M. Lensen

Een wagen met twee gezichten. Voorop strak van vorm met een wagen van lichte kleuren, achterop naar mijn idee te veel hout. De binnenkant van het skelet is afgewerkt met bloemen hetgeen goed is. De overgangen van bv arm naar hand was in hout en had anders uitgevoerd kunnen worden. Door het onderwerp ben je gebonden aan de lichte kleuren wat het iets minder sprekend maakt, mogelijk dat een sprekender onderbouw van de wagen dit had opgetrokken (meer contrast).

De details in windsels en ornament waren met aandacht gemaakt en pasten er goed bij. Helaas was deze wagen afwezig bij de verlichtingsronde, ik was benieuwd hoe dit was uitgevoerd met deze wagen met de lichte kleuren.

Dhr. P. Bastiaansen

Een originele vondst door de uitleg van de wagen te vervangen door een Exceptedia-webpagina. Beter en leuker dan de soms nogal lange verhalen. Veel helpt deze uitleg jammer genoeg niet, want de wagen roept vooral veel vraagtekens op. Het is een mummie die aan de achterkant in een grote houten constructie hangt en ter plekke ingezwachteld wordt, of juist van zijn zwachtels ontdaan, dat wordt niet duidelijk. In zijn hand heeft de mummie de *Ruber scarabeus*, een waardevolle rode edelsteen die echter nogal plastic-achtig en goedkoop aandoet.

De houten constructie is erg mooi. De mummie kan nog door de beugel, maar de hand die de edelsteen draagt, de blikvanger van de wagen, is qua vormgeving mislukt. Had de hand moeten bewegen? Had de edelsteen moeten gloeien? Ik had de indruk dat er meer aan de hand was maar dat het allemaal niet werkte.

Het belang van correcte anatomische vormgeving wordt vaak overschat. Allerlei fouten in de anatomie zijn helemaal niet zo storend en dus niet zo erg, als de totaalindruk maar goed is. Maar juist op de plekken waar het er toe doet, daar moet de vormgeving precies kloppen of althans niet storend zijn. In dit geval is de hand van de mummie de centrale plek van het ontwerp, de plek waar de blik van de toeschouwer als eerste naartoe gaat en waar die het langst blijft hangen. Juist dáár moet de vormgeving goed zijn – en dat was hier niet. Jammer dat de wagen door pech maar een gedeelte van de route heeft kunnen afleggen, waardoor we hem te kort hebben gezien. In die korte tijd wist hij de opgeroepen vraagtekens niet in te lossen, waardoor er vooral een onduidelijk beeld overbleef.

Mevr. D. Laarman

De eerste ronde en 's avonds niet kunnen meedoen. Gelukkig de tweede ronde wel. Ik vraag me af waarom jullie de beschrijving op deze manier vorm hebben gegeven. Het was voor de toeschouwers niet snel te lezen. Het thema was boeiend, de rode edelsteen was duidelijk aanwezig maar had ook in rode dahlia's uitgewerkt kunnen worden. Dan had de edelsteen meer aandacht gekregen.

Dhr. T. Baeten

Nog niet binnen.

Mevr. Y. van Hoogdalem

Jammer dat deze wagen er bij de eerste rondgang niet bij was. Toen ik hem bij de tweede keer zag dacht ik eigenlijk dat hij waarschijnlijk nog niet af was en dat dat de reden was dat hij niet mee reed de eerste keer. Het voorste en achterste deel leken niet bij elkaar te horen. Ik dacht dat het achterste deel nog bekleed had moeten zijn met bloemen. Maar dat was toch niet zo. Achter waren teveel houten constructies die afbreuk deden aan de voorkant. Na de beschrijving nog 3x gelezen te hebben, snapte ik er nog steeds niets van. Het verhaal gaat vooral om de robijn en tot mijn schrik was die van erg lelijk rood plastic gemaakt. Er bestaan bloemen met precies zo'n prachtige kleur, had die daarvoor gebruikt!! Waarschijnlijk heeft de robijn s'avonds met verlichting er een stuk beter uit gezien, maar nu vond ik dat echt niet mooi.

De mummie, die in de hele beschrijving niet voorkomt (of is dat de beschermheer Shardik???) vond ik erg mooi gemaakt. Kleurgebruik hiervoor erg goed.

De beschrijving van de wagen en het idee zijn belangrijk bij de beoordeling. Zorg dan ook dat die herkenbaar is .

Functie van de figuranten was dus ook niet duidelijk . Wat deden zij daar nu?

Verder had ik het idee dat de wagen te grof was en niet zo mobiel.

Wagen 5: FATAL ATTRACTION – BIJ ONS IN DE STRAAT

Mevr. L. de Haas – Yben

Gevels zijn schitterend van ontwerp en opbouw. Door de evenwichtige kleurenverdeling mooi rustig van toon. Aan alles is gedacht, prima. Figuranten zeer fraai; kleding en schmink. Geeft warme prettige indruk. Aan alles is gedacht. Weergave onderdelen meer dan prima. Gipsen elementen op gevels was op deze wagen functioneel. Klok in de toren mooi detail. Op afstand indrukwekkend door vormgeving en kleur. Alles is één geheel, het straatje met alles erop en eraan. Zeer veel oog voor detail zowel attributen als figuratie. Zeer herkenbaar. Verhaal klopte.

Mevr. E. Geene

In dit huiselijke tafereel waren alle facetten mooi op elkaar afgestemd. Het thema was niet te ingewikkeld, de vormtaal in overeenstemming met het thema en de compositie sterk. Ook figuratie, muziek en alternatief materiaal waren op een leuke manier ingezet. De prachtig uitgestalde groentekraam, de ornamenten (van gips?) op de huizen, het café. Alles ademde STRAAT. En de straat waar ze door reden werd steeds op een hele leuke manier bij de wagen betrokken. De groentes werden uitgedeeld, het publiek werd toegezongen en gespeeld. Hier en daar schoot het misschien net iets te ver door qua huiselijkheid, zo vond ik de tinnen borden en koperen kannen niet nodig. Dat sommige onderdelen van de huizen wat speels vervormd waren was een leuke toevoeging aan het hele plaatje en had zelfs nog wel wat verder doorgevoerd mogen worden. De tording van de toren, het uitrekken van enkele gevels wanneer dit nog meer overdreven was, had het waarschijnlijk ook net iets meer effect gehad.

Dhr. M. Lensen

Een mooi rustig tafereel, niet spectaculair maar mooi degelijk. Het past in een corso zoals dat in Vollenhove is. Het straatje was goed afgewerkt waarbij de gebruikte kleuren goed op elkaar waren afgestemd. Compliment om een wagen te maken waarop geen rood en geel is te zien!

Afstemming met de figuranten was ook goed gekozen en ook het gebruik van de “niet bloemen” (bv groente) paste er goed bij.

De gebruikte bloemen waren goed gesorteerd en behandeld, dit gaf een mooi plaatje.

Dhr. P. Bastiaansen

De kleine, rommelige straatjes in steden uit lang vervlogen tijden. Huisjes die scheef tegen elkaar aanhangen en veel volkse taferelen. Fatal Attraction zet dit beeld weg op een overtuigende manier. De huizen zijn in een mooie compositie overdreven scheef en overhangend uitgewerkt, met veel prachtige details: de ornamenten en gevelversieringen, de belettering (‘anno 1692’), en de figuratie met bijvoorbeeld echt fruit, het levert een helder beeld dat klinkt als een klok.

Voor de inkleuring is gekozen voor de klassieke dahlia-combinatie wit-paars. Toegegeven, dat is een prachtige kleurencombinatie, maar voor dit thema wel helemaal fout. Het geeft een koele, metaalachtige en strakke sfeer, terwijl je voor die rommelige straatjes nou juist op zoek bent naar een warm gevoel met de sfeer van steen en hout. Wit-paars is daarmee in ieder geval een afwijkende keuze. Je zou het nog origineel kunnen noemen, maar ik vind toch dat het hier misplaatst is. Dat laat onverlet dat de manier waarop het wit-paars is ingekleurd, wel uitstekend is gedaan.

Als ik dan nog een minpunt mag noemen: het thema is niet bijster origineel – een beetje tam. Het is een beeld dat we al erg goed kennen van talloze films, theaterstukken en andere crowscenes. Maar het is hier knap en helder uitgewerkt in een crowscene die door z'n vele losse scènes in een mooie vorm en compositie, en door zijn strakke afwerking, lang weet te boeien.

Mevr. D. Laarman

De gezelligheid straalde ervan af. Aan alle kanten veel te zien. Ook de scheve toren was goed gelukt. Mooi in kleur. De extra details met zorg gekozen zoals b.v. de kistjes met bloemen goed in kleurcombinaties. In de herberg was volop vertier en plezier.

Dhr. T. Baeten

Nog niet binnen.

Mevr. Y. van Hoogdalem

De vriendelijkheid straalde er vanaf en je zou zo in deze straat willen wonen. Mooie compositie en goed kleurgebruik, veel te zien. Heel veel details, zelfs aan de binnenkant van de huizen!! Met liefde gemaakt. Figuranten hadden duidelijke functie en bleven goed in hun rol. Het vooraanzicht en de zijkanten erg mooi; de achterkant was, ondanks de mooie klokkentoren wat iel.

De beschrijving was zeer herkenbaar.

Wagen 6: VENOMENAAL – HET OOG VAN DE STORM

Mevr. L. de Haas – Yben

Prachtig van vorm, sierlijk en creatief. Schitterende kleurverdeling. Mooi veel aan details gedacht, waren ook goed actief. Alles vloeide mooi in elkaar over. Materialen zeer fraai afgewerkt. Veel details in ontwerp, goed uitgevoerd. Op afstand indrukwekkend, daar komt iets aan. Idee prachtig uitgewerkt. Vogelkoppen waren indrukwekkend en dreigend. Paarden ook mooi uitgewerkt. Sierlijke wagen door vloeiende lijnen.

Mevr. E. Geene

Een wagen die bij aankomst een enorme kracht uitstraalt. Het strakke tikwerk en de harde kleurovergangen gaven deze wagen die zelf niet eens zo heel groot was (toch?) toch een imposant uiterlijk. Het koetsje dat in volle vaart voor de storm uitholt, de figuranten in mooi verzorgde en goed gekozen kleding, het kwam heel geloofwaardig over al kon het spel hier en daar misschien iets minder rommelig. De huizen die aan de rand van het oog van de storm werden opgeslokt werden duidelijk door de kracht meegezogen. Misschien was een en ander nog te netjes gelaten. Met iets van deze kracht zou je wat meer verwoesting verwachten. Maar je kon duidelijk zien dat aan de details gedacht was met de gordijnen die werden meegezogen enz. De uithangbordjes van de verschillende huisjes waren kleine kunstwerkjes op zich en getuigden van de verzorgde presentatie van de gehele wagen. Een klein punt van commentaar zou zijn dat de beestenkoppen wat te veel afleidden. Het was vanzelfsprekend fantasie maar zou dit ook gekund hebben met enkel tongen?

Dhr. M. Lensen

Een mooie sprekende wagen, de hoofden bovenop waren sprekend gemaakt. Een topper in het corso door het gebruik van de diverse kleuren zonder dat het een bont geheel wordt. De paarden voorop donker dan een paarse krul met een sprekende koets en witte vogels, sjappoo !

De angst is van de gezichten af te lezen bij de figuranten hetgeen goed past bij de andere details op de wagen. Ook de kleine onderdelen waren met aandacht en goed afgewerkt. Het bewegende oog was goed uitgewerkt.

Dhr. P. Bastiaansen

De tekst in het programmaboekje schept hoge verwachtingen. Het gaat stormen, en niet zo'n beetje ook. Hoge verwachtingen houden het risico in dat ze niet helemaal worden ingelost, en aan dat risico valt de wagen van Venomenaar een beetje ten prooi.

De storm vindt plaats in een stads tafereel uit de 19e eeuw. Dat is een hele mooie keuze: het geeft je de gelegenheid om de sfeer en de vormentaal helemaal 19e-eeuws te maken en daarmee een eigen identiteit te geven. Dat geeft een extra dimensie aan het ontwerp en het is ook helemaal gelukt. De figuratie, de koets, de gebouwen, wij worden moeiteloos meegenomen naar het tijdsbeeld van ruim een eeuw geleden.

De storm zelf weet echter niet helemaal te overtuigen. De figuratie doet het prima, de koets voorop zien we ook ten onder gaan, maar het stadje aan de achterkant van de wagen wordt eigenlijk te weinig meegezogen in de werveldwind. Ook de werveldwind zelf schiet eigenlijk te kort om de hooggespannen verwachtingen in te lossen. Het wil maar niet écht wervelen. De keuze om de witte accentstrepen in de werveling rondom het oog loodrecht op de wervelrichting te zetten, is daar debet aan. Dat haalt de vaart eruit.

De inkleuring is prachtig en consequent: wit-paars voor de storm en het oog, rood-wit voor de gebouwen en de vogelkoppen: het wordt nergens rommelig en ondoordacht. Daarnaast een compliment voor de figuratie: het uitbeelden van angst, paniek en chaos houdt een

levensgroot risico in dat het spel ook een chaos wordt, maar dat was geenszins het geval. Het was bijzonder overtuigend. Het bedoeld gevoel komt er nét niet helemaal uit – maar dat laat onverlet dat hier een majestueus mooi beeld in een prachtige compositie staat.

Mevr. D. Laarman

Prachtige creatie. Het oog was indrukwekkend. Drie dimensionaal knap hoor. De trage beweging van in en uitklappen kwam prima tot zijn recht. Het naambord voorop met het detail oog , goed gevonden. Keurig plakwerk met mooie sierlijke lijnen. Ook de achterkant wegrijdend was zonder figuratie toch veel te zien. Kortom jullie hebben het thema prima uitgewerkt.

Dhr. T. Baeten

Nog niet binnen.

Mevr. Y. van Hoogdalem

De beschrijving roept iets heel angstigs, dreigends op en zo kwam de wagen niet bij mij over. Ik miste wind, evt rook. Met een windmachine zou je misschien meer de beweging die hoort bij een storm kunnen uitbeelden. De wagen zelf heeft een mooie sterke compositie. Er is veel te zien. De kleuren zijn mooi verdeeld. Veel details. Zowel voor- als achteraanzicht erg mooi.

Origineel idee., maar niet angstaanjagend genoeg uitgevoerd.

Op het eind zag ik dat er een wiel van de koets was afgebroken en dat die een deel van de wagen achter zich ook beschadigd had. Betekent dat dat de mobiliteit niet helemaal klopte? Overigens leek het nu wel of de koets in zwaar weer had gezeten!

Wagen 7: NAMELESS – DE BOKKENRIJDERS

Mevr. L. de Haas – Yben

Goed en mooi van opbouw. Krachtig ontwerp. Prachtige kleurverdeling. Alles prima op één puntje na: koperen voorwerpen op de wagen vielen een beetje uit de toon, had anders gekund. Figuranten schitterend! Vervulden hun rol prima, zowel op de wagen alsook de monniken. Indrukwekkend, combinatie zilver en zwart deden het prima bij paars en geel. Weergave onderdelen goed, mede daardoor mooie wagen. Zeer veel oog voor detail, bijna alles klopte in het geheel. Bokken stralen één en al kracht uit. Indrukwekkend is hier ook weer de combinatie van kleur en vorm. Creatief idee en uitwerking zeer goed. Herkenbaarheid indrukwekkend mede door figuratie op de wagen.

Mevr. E. Geene

Een waar spektakel om naar te kijken. Op het terrein trekt deze wagen bijzonder veel aandacht door de verzorgde afwerking. De mooie kleurkeuze en de originele manier van afwerking met de zilverkleurige strips. Deze benadrukken op een subtiele manier de mooi gevormde glas in lood ramen van de kerk. Het goud en zilver dat op de wagen is verzameld draagt wel bij aan het verhaal maar is misschien iets te letterlijk in de verder zo mooi gestileerde wagen. Een toch wel sterk aanwezig minpunt is naar mijn idee het gebrek aan een spannend vooraanzicht. Van voor kijk je op de bovenzijde van de zuilengallerij waardoor dat net een grote witte glijbaan lijkt. Ook de figuur bovenin is niet zo mooi vormgegeven. Wat plomp en niet zo natuurlijk als het waarschijnlijk wel beoogd was gezien de rankheid van de rest van het ontwerp. In kleur, vorm en opbouw (het naar boven toelopende ontwerp) een sterk ontwerp en in combinatie met de muziek en de figuranten is het een genot om naar te kijken. De prevelende paters zoeken naar de confrontatie met het publiek, wat (of het publiek dat nou leuk vindt of niet), wel het gewenste effect heeft, angst...

Dhr. M. Lensen

Een elegante sprekende verschijning, de constructie is goed gebruikt voor de bokken. Ook het kleurgebruik is goed met contrasten in de diverse onderdelen. Het bloemstuk achterop was mooi maar hoeft niet, de niet bloemen onderdelen doen ook geen afbreuk aan het geheel maar passen er prima bij.

Voor mij ook een absolute topper, de bokken waren sprekend en de wagen was een genot om te zien. De wagen staat centraal en de gebruikte kleuren zijn mooie overgangen en contrasten.

Dhr. P. Bastiaansen

De legende van de bokkenrijders is een dankbaar onderwerp voor een corsowagen. Nameless beeldt dit onderwerp op een buitengewoon geslaagde manier uit. Allereerst de compositie: wat een geweldige vondst om slechts een klein detail van een Gotische kerk als basis te gebruiken. Het is nauwelijks een kerk, je herkent alleen de typische Gotische glas-in-loodramen maar dat is meer dan genoeg voor de associatie met de kerk die zo'n grote rol speelt in de legende. Die rij ramen wordt vervolgens helemaal uit zijn verband en omhoog getrokken waardoor je een pracht van een oplopende compositie verkrijgt waarlangs de bokken komen aanstormen.

Bijzonder knap is vervolgens dat het tijdsbeeld van de bokkenrijders (18e eeuw) moeiteloos wordt geplaatst in de 21e: de uitwerking van de bokken en vooral van hun berijders en de muziek is eigentijds maar past qua sfeer perfect bij de legende van twee eeuwen terug. De

Gothic-stijl van de figuratie, de paars-blauwe, kille uitwerking van de bokken met de metalen sikken, het is echt hélemaal goed.

Zijn er nog kritiekpunten te noemen? Eigenlijk nauwelijks, maar vooruit: de monniken waren wat mij betreft iets te veel echte monniken. Ze hadden beter net als de berijders van de bokken eigentijds gestileerd geweest. Nog een puntje: helemaal recht van voren gezien werd de basisvorm een witte glijbaan. Dat was door een iets andere inkleuring te voorkomen geweest. En de toortsdrager helemaal bovenop, die overtuigde niet helemaal in z'n dreiging. Het waren punten die ik slechts zag toen ik van mijn enthousiasme bekomen was, en dat duurde behoorlijk lang. Nameless heeft mij meegevoerd, de dreiging, de donder en de bliksem en de angsten waarop de legende is gebaseerd, ik heb het in heel m'n lijf gevoeld. Groot compliment voor de ontwerper en de groep die dit hebben weggezet.

Mevr. D. Laarman

Aankomen rijdend een prachtig gezicht. De witte baan tussen de donkere Bokkenrijders met de mooie figuranten was een geweldige aankomst. Ook de zijanten en achterkant waren mooi. De bovenste Bokkenrijder daarvan was het gezicht en het haar te grof. Omdat jullie met andere materialen mogen werken zou daar een andere uitvoering mooier zijn geweest. Kleuren waren goed gecombineerd, het weinige geel en oranje stoorde niet. Er had wat meer goud en geld zichtbaar mogen zijn. Een wel verdiende tweede plek.

Dhr. T. Baeten

Nog niet binnen.

Mevr. Y. van Hoogdalem

Vooraanzicht van de wagen meteen erg mooi, mede door de figuranten die een perfecte eenheid vormen met de wagen. Prachtige compositie, veel te zien: de geesten van monniken, de ruïne van een kerk, mooi verwerkt tot een geheel. Sterke kleurstelling, evenwichtig. Naast de bloemen is mooi gewerkt met de metalen strippen bij de bokken. Goed oog voor detail. Het dreigende, mysterieuze uit de beschrijving komt goed naar voren. Mooie muziek die goed bij het onderwerp paste. Figuranten bleven tot op het eind in hun rol en deden dit erg goed. Zeker een van mijn favorieten.

Wagen 8: KLEIN CUBA – TEN STRIJDE

Mevr. L. de Haas – Yben

Fraai van ontwerp en opbouw. Straalde kracht uit. Goede kleurverdeling. Donkere onderkant, paarden licht van kleur, daardoor evenwicht in ontwerp. Materiaalkeuze goed. Figuranten goed, waren 2de ronde actief. Paarden en cavalerie waren een beetje tam en ten strijde trekken is niet tam! Mooi afgewerkt, zorgvuldig. Koppen van paarden mooi, neus en ogen mooi. Mooi dat de vlag van bloemen is, daardoor fraai detail. Op afstand zeer fraai, prachtige wagen. Paarden straalden kracht uit maar hadden agressiever gemogen gezien het bijbehorende verhaal.

Mevr. E. Geene

Deze wagen is de verbeelding van een slagveld. In het programmaboekje wordt gesproken over de 'fog of war' en 'charge'. Deze termen roepen bij mij een grotere verwachting op dan hetgeen ik te zien kreeg. Een paar te ver uit elkaar geplaatste misvormde paarden, wat verdwaalde sterren en linten, een verstopt kanon, en daarop (soms) lachende figuranten. Hier werd ik als toeschouwer afgeleid door de ongeconcentreerdheid van de figuranten, die niet eens allemaal tegelijk tot de aanval over gingen. Een gemiste kans. Een wagen die in vorm wat minder sterk is kan door een mooie strakke figuratie wel naar een hoger niveau getild worden. De paarden hadden door hun houdingen evengoed op een draaimolen kunnen staan, eerder een vriendelijk drafje dan een dreigende galop. De dahlia's op stengels op de bodem waren wat onduidelijke toevoegingen die het geheel nog een wat speels effect gaven dat hier niet bedoeld kon zijn gezien het oorlogsthema.

Dhr. M. Lensen

Een mooie wagen waarbij de titel (ten strijde) niet helemaal overeenkomt met de uitstraling. De wagen met de paarden komt mij te lief over. Misschien dat door het naar buiten laten kijken van de paardenhoofden er meer body en kracht uitsprak. De blauwe bloemen in de vlag zijn niet nodig en doen een beetje afbreuk (iedereen weet wat je bedoelt als je donkere bloemen gebruikt). Het kanon achterop past er goed bij. De constructie van de wagen was opvallend, ik weet zo niet hoe je het beter op kon lossen maar de constructie was duidelijk zichtbaar en minder een onderdeel van het onderwerp.

Dhr. P. Bastiaansen

De Amerikaanse cavalerie gaat over tot de aanval en trekt ten strijde. Een aantal soldaten te paard in een mooie, transparante compositie die ook de gelegenheid geeft om de figuratie over de hele wagen, dus ook in de hoogte, te verspreiden. Het levert een herkenbaar beeld, nergens onduidelijkheid of vraagtekens en dat is heel wat waard.

Het belangrijkste bezwaar van Ten Strijde is dat het maar geen strijd wil worden. De geweren knallen maar een klein beetje, de paarden ogen als lieve pony's, de figuranten zitten gezellig te paard zonder de verbetering uit te stralen die zo essentieel is voor een strijdbeeld. Nergens straalt de wagen dreiging en agressie uit.

Een pluspunt vond ik de ondergrond: in plaats van een vierkante bak was het een vorm die me aan een aambeeld deed denken, wat een mooie link gaf met de paarden.

Al met al een duidelijk en herkenbaar tafereel dat een goede corseswagen oplevert maar te weinig overtuigt om er echt enthousiast van te worden.

Mevr. D. Laarman

Het thema is goed uitgewerkt. De constructie vroeg veel aandacht, de zwarte stangen waren te opvallend. De figuranten op de paarden hadden wat beweging betreft weinig ruimte. De wagen had figuratie erom heen goed kunnen gebruiken. De dahlia's op steeltjes gaven een speels effect.

Dhr. T. Baeten

Nog niet binnen.

Mevr. Y. van Hoogdalem

De beschrijving begint met de "fog of war". Dat miste ik erg op de wagen. Met een rookmachine had je die dreigende sfeer van een slagveld kunnen nabootsen. Nu leken de soldaten eerder op draaimolen paardjes te zitten dan dat zij echt ten strijde gingen. De paarden waren het belangrijkste deel van de wagen en daarom hadden de vormen beter moeten zijn. Zij kwamen nu te kinderlijk over. De wagen als geheel had een mooie, evenwichtige compositie. Kleurgebruik vrij sober, maar passend bij het onderwerp. Verhouding tussen bloemen en ander materiaal vond ik niet helemaal goed. Teveel metaal en kanonnen (overigens wel mooi gedaan). Figuranten vormden mooi geheel met de wagen.

Wagen 9: KIEK OANS NOU - PLAAG

Mevr. L. de Haas – Yben

Mooi van opbouw en kleur. Kleurenspectrum zeer goed gekozen. Mooie koren aren en mooie vliegen. Materiaalkeuze goed, ook hier is kleurencombinatie weer zo bepalend. Figuranten goed, waren ook actief. Eerste indruk is: wat een drukke wagen, teveel op elkaar, MAAR..... in een korenveld is het ook druk en staat alles boven op elkaar. Muisjes in de koren aren van zaden gemaakt. Geweldig detail! Koren aren bewegen tijdens het rijden; prima, geeft daardoor extra dimensie. Zeer veel detail, is prima op deze wagen. Kop van vliegen van zaden is zeer fraai. Op afstand fraai, de bewegende koren aren en de dreigende vliegen. Prima. Idee goed weergegeven. Het geheel klopte bij het verhaal.

Mevr. E. Geene

Deze wagen was qua thema iets waar ik naar uit keek. Niet te ver gezocht, een beetje spanning en insecten. Dat is een mooie uitdaging om in bloemen uit te voeren. Geen van deze kansen is jammer genoeg goed benut. De insecten waren in vorm en uitvoering zo slordig dat ik niet zeker kon stellen of het nu hommels of krekels waren. Hetzelfde gold voor de gewassen: ondefinieerbare stengels. Gezien de boeren met hun harken was het denk ik graan maar het leek meer op riet. En de spanning moest worden overgebracht door een rode zakdoek, die in verhouding tot de schaal van de wagen erg uit proportie was. Hier had in de uitvoering mogelijk met een omgekeerd perspectief gewerkt kunnen worden waardoor de dichtstbijzijnde insecten wat kleiner / menselijke verhouding hadden. De compositie was wel in orde. De boogvorm is een interessante vondst maar ontnemt een beetje de kans op een goed vooraanzicht. Muziek en figuranten waren bij het ontwerp niet zo goed op elkaar afgestemd, het spel kwam wat koddig over omdat het zo lang duurde voor het vogelgefluit langzaam overging in gezoem. Dit vraagt om langdurig en interessant stil spel wat enorm lastig is in een voorbijtrekkende stoet.

Dhr. M. Lensen

Een mooie wagen waarbij de titel (ten strijde) niet helemaal overeenkomt met de uitstraling. De wagen met de paarden komt mij te lief over. Misschien dat door het naar buiten laten kijken van de paardenhoofden er meer body en kracht uitsprak. De blauwe bloemen in de vlag zijn niet nodig en doen een beetje afbreuk (iedereen weet wat je bedoelt als je donkere bloemen gebruikt). Het kanon achterop past er goed bij. De constructie van de wagen was opvallend, ik weet zo niet hoe je het beter op kon lossen maar de constructie was duidelijk zichtbaar en minder een onderdeel van het onderwerp.

Dhr. P. Bastiaansen

Een insectenplaag op een akker met graan teistert de boeren. Een duidelijk tafereel wordt hier weggezet in een aardige compositie: de wagen geeft in het vooraanzicht nog niet alles weg maar 'opent' zich pas op het moment dat hij voorbij rijdt en je hem van de zijkant beziet. Dat zijn de pluspunten, maar bij nadere beschouwing mankeert er nogal wat aan. Allereerst is het niet echt een plaag, daarvoor zijn er te weinig insecten. De figuratie breekt dit nog verder af. De boer die roept 'Plaag! Jaag ze weg!' en vervolgens met zijn zakdoek gaat slaan, roept eerder het beeld op van een boer die gehinderd wordt door een enkel insect dat om zijn hoofd zoemt, dan door een zwerm van tienduizenden agressieve stekers. Daar helpt geen zakdoek tegen.

Nog een belangrijk punt van kritiek is de vormgeving. Hier is niet goed gekeken. Korenaren zien er zo niet uit. De stengels moeten recht zijn in plaats van gebogen, en de aren zijn geen

cilinders. De insecten waren worstjes met sprieten eraan, ik miste van alles om er echt insecten in te zien en dat was hier zo essentieel om het paniekgevoel van een echte insectenplaag op te roepen.

Mevr. D. Laarman

Het idee was veel belovend. Door het graan was het geheel wat rommelig. Het koren had wat meer gebundeld kunnen worden. De insecten waren mooi maar hadden sprekender kunnen worden door b.v. bollere ogen. Het gedeeltelijke wiel onderaan was een mooi detail.

Dhr. T. Baeten

Nog niet binnen.

Mevr. Y. van Hoogdalem

Compositie heeft niet echt zwaartepunt, waardoor het geheel wat rommelig overkomt, zeker het achterste deel. Het kleurgebruik is mooi opgebouwd, vooral in het onderstuk kleuren goed gebruikt. De muziek was dreigend, paste goed bij het thema. Figuranten pasten ook in het geheel. Ik vond zelf de insecten minder mooi. Met bv grote sprinkhanen had je waarschijnlijk een mooier effect gehad. En ik had bij het deel waar de insecten zaten het graan aangetast. Het idee is zeker herkenbaar uitgevoerd.

Wagen 10: FULNAHO - ARANIR

Mevr. L. de Haas – Yben

Mooi ontwerp, in evenwicht door vorm en kleur. Kracht ligt op de drakenkoppen. Mooie kleurverdeling. Onderkant rustig van toon, accent ligt door de kleuren oranje, rood en geel op de drakenkoppen. Materiaalkeuze goed. Prachtige figuratie, schmink en kleding schitterend. Indrukwekkend door dreigende drakenkoppen. Prachtige afwerking. Mozaïeken van spiegelglas goede keuze. Paste goed in de voorstelling en paste bij de kleurstelling. Er was oog voor detail. Op afstand prachtig, indrukwekkend, dreigend. Idee zeer fraai door kleurverdeling en compositie. Rook uit bepaalde onderdelen was mooie vondst. Prachtige wagen mede door figuratie.

Mevr. E. Geene

Bij dit ontwerp zag ik een wagen aankomen van drakendoders die in een luchtballon in de vorm van een draak op zoek gingen naar hun prooi. En hoewel een draak per definitie een fantasiebeest is, kreeg ik bij dit exemplaar het gevoel dat het beest wat misvormd was (de koppen waren wel mooi uitgevoerd). De zwarte pakken, kapsels, make-up en het serieuze spel maakten veel goed van de dreigende sfeer die zij uit moesten stralen om te kunnen overtuigen. Ook de spiegeltableaus waren een mooie toevoeging op het beeld. Doordat de grime en kleding zo strak zijn uitgevoerd komen de personages heel gedisciplineerd over. De 'heerser' bovenop de draak, verstopt in zijn te grote mantel was een beetje een ongelukkige uitzondering hierop. De discipline van het volk komt in de afwerking van de corsowagen zelf niet zo duidelijk naar voren, die is hier en daar wat slordig afgewerkt. Als aan de boot evenveel aandacht was besteed als aan de figuranten dan had het geheel er misschien net iets beter uitgezien.

Dhr. M. Lensen

Een sprookjesachtige verschijning in het corso. Het geheel had een ietwat stijve uitstraling maar het onderwerp in een boot was goed gevonden. Ik vond het jammer dat de goed gemeleerde poten van de draak niet doorliepen in het lijf. De rook uit de draak was prima en maakte het completer. In de details had er bijvoorbeeld geen vizier op de kannonnen gehoeven en had de kop voorop de boot misschien ook in bloemen uitgevoerd kunnen worden.

Het stuur in de ton achterop vond ik inventief gevonden.

Dhr. P. Bastiaansen

Fulnaho bouwt een soort van vikingschip met een driekoppige draak die daaraan vastzit. Op het schip staat een kolenkachel of iets dergelijks die met een aantal kachelpijpen in verbinding staat met de draak.

Het is mij niet duidelijk geworden wat hier nou eigenlijk gebeurde. Werd die draak gestookt op kolen? Of werd er juist energie van afgetapt? Wat was dat voor constructie waarmee die draak vastzat aan de boot? Droeg hij de boot, of zorgde de constructie dat hij niet wegvloog? Wat deed die vent met die stoel op de draak? Het samenraapsel van elementen riep vooral vraagtekens op.

De vormgeving van de wagen liet te wensen over. Het lijf van de draak leek eerder een soort zepelin, de pootjes waren zo klein dat hij zeker niet kon lopen, en vliegen kon hij ook niet want de vleugels leken eerder twee dode bomen die op het lijf waren geplant in plaats van vleugels die met spieren aan het lijf verbonden zijn. Ook op detailniveau mankeerde er een en

ander, zoals de kachelpijpen die tegen het lichaam van de draak hingen in plaats van erin te verdwijnen. Het lijkt iets kleins, maar je ziet het meteen en het is funest voor de geloofwaardigheid.

Eén prachtig detail wist deze wagen nog een klein beetje te redden, en dat waren de schilden van gebroken glas op de zijkant van de boot. Werkelijk schitterend.

Mevr. D. Laarman

De drakenkoppen kwamen aanrijdend prachtig uit. Opzij mooie spiegelstukjes rondingen. De poten waren vreemd en liepen door over het lijf. Het lijf had voor mij wat boller gekund.

Dhr. T. Baeten

Nog niet binnen.

Mevr. Y. van Hoogdalem

Goed dat wij als jury de andere beschrijving van deze wagen kregen, want met de beschrijving in het boekje kun je niets!! Let daar de volgende keer op, want idee en beschrijving zijn erg belangrijk bij de beoordeling.

Geheel zag er leuk uit. Vooral het onderste deel, het schip was mooi gemaakt. De drakenkoppen waren ook mooi, maar het lijf van de draak was te iel voor een gevaarlijk beest. Het had groter, dreigender gemogen met een grotere staart. Ook op afstand kwam de wagen wat iel over, onder en boven niet helemaal in verhouding.

Leuke details, de schilden met spiegelstukjes waren mooi gemaakt, de rook en het beweegbare roer waren ook leuk.

Figuranten erg mooi geschminkt en gekleed.

Wagen 11: TIN TIN - CAVEAE

Mevr. L. de Haas – Yben

Goede evenwichtige opbouw. Prachtige eenhoorns. Mooie kleurverdeling. Prachtig de (open) bollen van touw. Goed gekozen, geeft daardoor ruimte en licht in het ontwerp. Kleding en schmink prachtig. Figuranten zaten goed in hun rol. Stoffen bloemen op onderkant: voorzichtig mee zijn, maar in dit geval was het niet storend. Zeer fraai uitgewerkte eenhoorns, details van ogen, mond en neus prachtig. Aan de figuratie was zeer veel aandacht besteed, en gaven extra dimensie. In één regel tekst; het verhaal is goed verteld op de wagen.

Mevr. E. Geene

Met deze sterke driehoeks compositie komt een interessante wagen aangereden. Het kleurenspectrum is verzorgd, goed gekozen maar niet echt gedurfd. De kleuren paars en rood steken mooi af tegen het wit van de eenhoorn. De figuranten overtuigen in hun rol en zijn divers in de bewegingen. Het leidt wel een beetje de aandacht van de wagen af maar het is hier het verhaal wat de wagen maakt, niet zozeer de vormgeving. De eenhoorn die van achter naar voor de wagen in duikt is mijns inziens een beetje een vreemde keuze. Het idee is ook hier wat te bedacht. De afwerking had hier en daar wat strakker gekund. De manen waren bijvoorbeeld erg wollig in hun kleur, daar had een mooiere dynamiek in aangebracht kunnen worden. De paarden vond ik anatomisch niet echt sterk. De eenhoorn als thema is een bekende in de mythologie maar had hier wat zorgvuldiger vormgegeven mogen worden.

Dhr. M. Lensen

Jammer dat de bollen niet voorzien waren van bloemen (rasterwerk) maar verder was het een mooie verschijning. De afwerking was positief opvallend maar blijf waakzaam dat je zo min mogelijk slechte bloemen gebruikt (als het mogelijk is). De omgekeerde bloemen en de “niet bloemen” onderdelen pasten er goed bij. Zo waren de beenbeschermers voor de paarden niet storend, en pasten de manen van de paarden bij het geheel. Persoonlijk had ik het naambord op de wagen geschroefd en hadden de twee figuranten een “actievare” rol kunnen hebben. Ik vraag e ook af waarop de achterkant van de wagen (duikend paard) zo uitgevoerd was. Met dezelfde kwaliteiten had er mogelijk iets anders gemaakt kunnen worden.

Dhr. P. Bastiaansen

Tin Tin maakt een wagen met eenhoorns en gekooide danseressen. De wagen roept weliswaar veel vraagtekens op (Eenhoorns en gekooide danseressen? Waarom? Waartoe?) maar dat is hier eigenlijk niet zo erg: de wagen is stilistisch een eenheid en als ik niet te kritisch wil zijn, dan pakt ie me wel qua sfeer.

De wagen heeft een aantal goede elementen. Een sterk vooraanzicht, anatomisch misschien discutabel (bijvoorbeeld de manier waarop de poten aan het lijf van de eenhoorn zitten) maar echt storen doet dat toch niet. Leuke vondst is ook de bloemen op z'n kop. Wat me wel stoorde, zijn de eenhoorns bovenin die letterlijk doormidden zijn gehakt. Nog bezwaarlijker is de grote eenhoorn gezien vanaf de zijkant: het voorlijf aan de voorkant van de wagen, en helemaal aan de achterkant zit z'n kont, waardoor je opeens de associatie ziet van een wel héél lange eenhoorn (ik moest denken aan Langhors, het paard van Pluk van de Petteflet). Dat maakt het lachwekkend en dat is hier niet goed want het staat haaks op de sfeer die de rest van de wagen oproept.

We zitten hier nog lang niet op het niveau van een sterk idee waarbij alle keuzes het totaalbeeld versterken, maar toch staat hier een aardige corsowagen. Als ik de vergelijking mag trekken met vorig jaar is dit een grote vooruitgang voor Tin Tin.

Mevr. D. Laarman

De eenhoorn was op verschillende plekken goed zichtbaar. De bloemen van stof waren mooi van kleur en uitwerking. De op de kop geplakte witte dahlia's op de bladeren was wel mooi maar als jullie de bladeren met b.v. laurier hadden beplakt had dat ook een heel mooi effect gegeven. De knielappen staken mooi af.

Dhr. T. Baeten

Nog niet binnen.

Mevr. Y. van Hoogdalem

De beschrijving vond ik niet helemaal duidelijk. Het idee er achter en daardoor ook de uitbeelding ervan bleef wat vaag. De compositie was goed, de kooien kwamen er goed uit. Mooie kleurverdeling, mooie details in de bloemverwerking. Op afstand kwam de wagen wat iel over. Bij de figuranten snapte ik de functie van de ridders niet zo, maar dat is waarschijnlijk omdat ik het hele verhaal (Cavea??) niet ken. Verwerk dat toch in het verhaaltje omdat je niet van mensen kan verwachten dat ze eerst gaan opzoeken wat het nu betekent.

Wagen 12: ANNO '92 – THE BAGPIPE PIRATES

Mevr. L. de Haas – Yben

Ontwerp is fors en groots, past in dit verhaal. Mooie kleurverdeling, voorkant was iets te veel van het goede. Figuranten mogen actiever zijn. Tweede ronde was er meer actie. Combinatie hout en bloemen doen het vaak goed, in dit geval ook. Houten schoorstenen, goed gekozen. Prachtige details: b.v. kanon openingen aan de zijkant. Op afstand indrukwekkend, imposante verschijning. Voorkant eiste alle aandacht op. Uitbeelding idee; het zwaartepunt lag teveel op de voorkant.

Mevr. E. Geene

Het vooraanzicht van deze wagen kwam erg sterk over. De duidelijke vorm van het mooi gevormde doodshoofd maakte een indrukwekkende entree. In het voorbijrijden komt de oppervlakte van de wagen iets te massief en plat op mij over. De bloemkeuze in de schedel (Evelien?) vond ik goed gevonden. Het rozige gaf op een mooie manier wat extra vorm en diepte aan de schedel. De witte pilaartjes en de houten masten waren goed gecombineerd met de bloemen. De koolbladeren die in het water waren gebruikt vond ik een bijzonder goede vondst die mooi was uitgevoerd. Het algehele beeld van de wagen was wat rommelig, van alles was net iets te veel. Het idee/thema van de wagen was niet zo origineel, de figuratie wat te rommelig en in de uitvoering is niet echt naar de uitdaging gezocht. Het schip had bijvoorbeeld in een dynamischere hoek geplaatst kunnen worden. Met name de vlakke bovenkant (met uitzondering van de mast) deed de wagen wat te plomp ogen en de figuranten bovenop deden niet het beoogde extra's voor het thema.

Dhr. M. Lensen

Een grote verschijning op de weg. Een stelletje piraten op oorlogspad, maar ik vond het skelet een nogal vriendelijke uitstraling hebben (met een modellen gebit). De masten in hout waren als dodelzak pijp goed gekozen maar de bezoekers kijken allemaal omhoog hierdoor en misen de werken die in bloemen zijn uitgevoerd. Misschien had het beter uitgekomen als de boot "dieper in het water" had gelegen. De boot vond ik qua kleur even te bont, je hoeft niet alle kleuren te gebruiken. Misschien had het gebruik van alleen de schotse kleuren een betere geheel gegeven.

Dhr. P. Bastiaansen

Het verhaal achter deze wagen is werkelijk fantastisch verzonnen. Een Schots piratenschip dat uit koers raakt (onvermijdelijk met een stuurman die Lefty Righty heet) en heden ten dage nog steeds ronddobbert op het IJsselmeer – pardon de Zuyderzee. Vanuit Vollenhove, eens havenstad – tot die vermaledijde polder er kwam – kun je ze tijdens zware mist en met de nodige whisky achter je kiezen, nog steeds zien varen.

Hoe origineel, wat een vondst! Wat jammer dat de wagen toch vooral gemengde gevoelens achterlaat. Hij oogt als een carnavalswagen waar je lekker met de hele groep op staat en lol maakt. De uitwerking is navenant, behalve dan die houten masten die werkelijk fantastisch mooi zijn (en dan bedoel ik echt fantástisch mooi). Maar dan doe je er *niet* hier en daar bloemen op, terwijl dat nou net zo prachtig had geharmonieerd met dat hout – behalve dan de voorste mast maar dáár kies je voor deepest yellow in plaats van een dahlia die wél past. Dit is het feest der gemiste kansen dat wordt gevierd op een dansvloer van kwaliteit met een grote K.

Dit boeit me mateloos, het is mij een raadsel hoe je dit voor elkaar krijgt. Bij deze club zit op enige punten (het fantasieverhaal, de masten) een enorme kwaliteit, maar in de uiteindelijke

uitwerking gaat die totaal ten onder. Als je dat nou volgend jaar weet te kanaliseren, bouw je zo een topwagen.

Mevr. D. Laarman

Aankomen rijdend wat saai. De witte tanden met de lichte dahlia's te grote vlakken. Zijkanten van onder dicht en daardoor wat doods. Letters in zaad keurig geplakt. Achterkant met het wapen en de waaierende wol gaf een mooie beweging.

Dhr. T. Baeten

Nog niet binnen.

Mevr. Y. van Hoogdalem

Indruk op afstand erg goed: angstaanjagend, indrukwekkend, kop erg mooi, ook achteraanzicht prima. Kleuren mooi gebruikt, zoals bij de schaduwen in de kop. Ook strakke kleurlijnen goed. Materiaalkeuze voor de verschillende onderdelen erg goed, zoals de schoorstenen. Veel oog voor details: kanonsgaten, touwen, golven, achteraanzicht. Figuranten hadden duidelijke functie, doedelzakspelers erbij waren leuk. Idee en uitbeelding ervan goed, duidelijk herkenbaar.

Wagen 13: 'T JAKAN - ONTREGELD

Mevr. L. de Haas – Yben

Mooi ontwerp, prachtige tijdmachine. Druk wat kleurenverdeling betreft, maar bij dit ontwerp past dat. Veel details. Figuranten prachtig, veel tijd en moeite gedaan voor de details: hoeden bijvoorbeeld. Zeer creatief. Figuranten waren actief. Mooie bewegende delen. Veel oog voor detail. Mooie houten details, mooie mozaïeken van pitten en zaden. Op afstand veel details, veel kleuren, daardoor druk, maar daardoor veel te zien! Indruk is: tijd en moeite niet gespaard. Is bewerkelijke wagen geworden. Fijn om naar te kijken.

Mevr. E. Geene

Deze speelse wagen heeft op het tentoonstellingsterrein lang mijn aandacht gehad door het prachtige houtwerk gebruikt op de vloeren, het speelgoed en de tafeltjes. Hier werd een pracht van een verhaal weggezet, het leek wel een sprookje. Met de figuranten op de wagen kwam het hele wereldje als uit een boek tot leven. Het is speels, een leuk gekozen thema en de aandacht van mij als kijker wordt door de compositie op een juiste manier langs de wagen en het verhaal geleid. Het kleurenspectrum past goed bij het thema. Het heeft iets jongensachtigs door het ontbreken van roze en paarse kleuren. Het figurantje voorop steelt de show en sleept de toeschouwer mee zijn wereld in. Een filmische weergave van zijn zoektocht naar de oplossing. Het verhaal uit het boekje wordt helemaal waar gemaakt, alleen het genoemde winteraspect bleef voor mijn gevoel uit. De weermachines alleen waren niet voldoende om dit te uit te beelden. In het beeld mis je dat niet dus had het uit de tekst weggelaten mogen worden. De wagen was te snel voorbij om alles te kunnen zien en dat is hier zeker als een compliment bedoeld!

Dhr. M. Lensen

Een mooie open constructie, die naar mijn idee iets te bont was. Misschien had het niet gebruiken van bijvoorbeeld geel of oranje een ander, pakkender effect gehad (dit is geen kritiek maar gemeend opbouwend bedoeld hoor). De bladen voorop in het boek zien er goed uit, de houten planken in de opbouw komen ook goed tot zijn recht. De bewegende delen waren goed gemaakt en toegepast. Het zou voor de fietser achterop iets sprekender geweest als hij in de vrijloop zou trappen ipv steeds een halve slag en terug.

Dhr. P. Bastiaansen

En weer maakt 't Jakan een wagen die je doet vergeten dat je gewoon hier op aarde bent. Ik kreeg kippenvel en vochtige ogen, zo mooi. Het verhaal gaat over een jongetje dat een boek op zolder vindt met bouwtekeningen en berekeningen over een vliegmachine. Rick bouwt zijn vliegmachine, haalt een hendel over en vliegt daarmee door de tijd, maar ontregelt tevens het grote samenspel der elementen. Dit alles is vormgegeven in een 19e-eeuwse stijl. Is het een bestaand verhaal? Ik moest denken aan Jules Verne, of Edgar Allan Poe. Zo'n verhaal lijkt onmogelijk om uit te werken op een crowsowagen, maar 't Jakan slaagt er volledig in. De wagen is opgebouwd uit drie scènes: Rick die in het boek bladert en sleutelt aan zijn vliegmachine, Rick die zojuist de hendel heeft overgehaald, en vervolgens de apocalyps die hij ontketent.

De stilering van de wagen is prachtig consequent, tot in alle details: het orgel met de verschillende weertypen bij de registers, het 'mannetje tijd' met de wekkers op zijn hoed, de grote koets bovenop, de vliegbril die Rick draagt, tot de inhoud van de gereedschapskist voor op de wagen. Die details zijn oh zo belangrijk want elke kleine misser verstoort direct de

illusie. Maar die missers waren er niet – hooguit valt de maan helemaal bovenop wat uit de toon.

Subliem is de manier waarop de drie scènes achter elkaar zijn gezet. Het begint héél klein met een jongetje dat sleutelt aan een kleine machine. Zijn rol speelt hij uitstekend: hij kijkt niet op of om, maar is volledig geconcentreerd bezig met zijn machine. Deze heel kleine scène is werkelijk groots: hij pakt de argeloze toeschouwer vast en sleept hem de wagen binnen, of hij wil of niet. Je identificeert je met het kind want zo was je zelf ook, en voor je het weet, vlieg je.

In de volgende scène herken je de machine die nu voltooid is, hij heeft nu vleugels en een propeller voorop. Dit is zo goed gemaakt dat het onmiddellijk duidelijk is dat dit hetzelfde apparaat is (en hetzelfde jongetje). Dan de manier waarop hij dóór de klok heen vliegt, waarbij de klok verwijst naar de tijd die stilstaat maar in de compositie vooral fungeert als een soort venster waardoorheen je het apocalyptische resultaat van Ricks actie ziet. Die drie scènes met de klok als verbindend element – dat is geniaal gevonden. Het is het script van een film, samengebond in een drietal scènes waarbij het hele verhaal zich in een oogwenk ontrolt. Moeiteloos.

Er is best wat af te dingen op de uitwerking van de derde scène. De kleur was hier en daar wat rommelig, de aangekondigde winter kon je er niet goed uithalen, de rol van de maan was een beetje onduidelijk. Maar voor mij deed dat er allemaal niet meer toe. Ik was even Rick, ik was weer even zeven jaar, ik heb gevlogen en het duurde een tijd voordat ik weer met twee voeten op aarde stond.

Mevr. D. Laarman

Aankomend schitterde kleuren combinatie. Houtwerk was op alle plekken keurig afgewerkt. Mooie bewegingen, er was op alle kanten veel te zien en te beleven. Mooie doorkijkjes, draaiende delen. Het geheel was hoog maar deed niet te kolosaal aan.

Dhr. T. Baeten

Nog niet binnen.

Mevr. Y. van Hoogdalem

De wagen is mooi van opbouw, aan alle kanten interessant. In de beschrijving gaat het duidelijk om winter en dat kwam er minder uit; zeker niet in het kleurgebruik (meer zomerse kleuren). Niet alles op de wagen kon ik in eerste instantie plaatsen in het verhaaltje, maar later kreeg ik door dat het vooral allemaal machines waren, die het niet meer deden (een orgel zie ik niet zo als machine, dus begreep ik eerst ook niet wat die daar deed.) Daarvoor had je dan wel de figuranten nodig die hard riepen dat ze het niet meer deden. Wat dat betreft waren die zeker functioneel in het geheel. Er was veel te zien, veel mooie details en bewegende onderdelen. Toch kwam het verhaal bij mij niet helemaal over.

Wagen 14: LES CHARRONS – INDIAN SUMMER

Mevr. L. de Haas – Yben

Prachtig door zijn eenvoud en rustige uitstraling. Verrassend de houten boom. Decoratief opgebouwd uit stukjes hout. Prachtige kleurschakering met bloemen erop. Jullie hebben lef. Figuranten in exact dezelfde kleuren gekleed als de bloemmotieven onderop; prachtig. De eenvoud is treffend. Verrassende combinatie van materiaal en kleuren daardoor zo prachtig rustig en eenvoudig. Oog voor detail: Jazeker, kleuren bloemen geel, oranje, rood combinatie prachtig in combinatie met blank hout. Ik werd op afstand aangenaam getroffen door de eenvoud. Op een bloemencorso verschijnen met zo'n wagen: dan heb je lef. Ik waardeer dat, het is vernieuwend. Ik ben fan. Zeer herkenbaar.

Mevr. E. Geene

De compositie van deze wagen was erg eenvoudig maar desalniettemin sterk. Hij stond letterlijk als een boom. Het kleurspectrum was goed gekozen, maar dat had ook bijna niet mis kunnen gaan met dit thema. Op het terrein werkte dit wagentje als een magneet. Ik werd gegrepen door het ritme van de houten blokjes en de zorgvuldig gebogen lijnen waar de bladeren aan bevestigd waren. Dat deze wagen wat veel hout had stoorde mij helemaal niet. De uitvoering was zo kundig gedaan dat het een genot bleef om naar te kijken. Het idee van de omklappende bladeren was leuk gevonden maar eigenlijk niet eens nodig om het thema te kunnen begrijpen. Wat deze wagen in mijn klassering wel heeft doen zakken is het feit dat hier twee figuranten op waren geplaatst. Ze hadden wel een functie, het laten bewegen van de bladeren maar dit had zeker op een andere wijze opgelost kunnen worden. Voor het beeld voegde het niets toe en de jonge vrouwen hadden ook in verhaal niets te maken met de oude Sioux die in het boekje wordt genoemd. Ik wil hier een noot voor de organisatie plaatsen om eens te evalueren of het belonen van het hebben van figuratie wel het gewenste effect voor de optocht heeft.

Dhr. M. Lensen

Tsja, ik denk dat de bedoelingen van de groep misschien niet goed hebben uitgepakt. In een corso verwacht ik meer bloemen op de wagen dan jullie hadden. Het hout overheerste en de titel kwam niet goed uit de wagen (had meer gekund). Als je dan een open constructie maakt probeer dan aan beide zijden de bloemen aan te brengen. Het leek net of je tegen een achterkant keek.

Van deze groep heb ik voorgaande jaren beter gezien (opbouwend bedoeld), ik weet niet wat de aanleiding was voor deze wagen, maar jullie kunnen beter!!

Dhr. P. Bastiaansen

Dit is gewaagd – een paar kistjes bloemen en verder heel veel hout. Indian Summer toont de nadagen van de zomer zoals beleefd door een Indiaan. Het beeld toont een grote, oude boom in de sfeer van de warmte van de nazomer.

De inkleuring is mooi warm, de boom is echt een oude boom. Die oude Sioux heb ik niet gezien, wel twee jonge grieten die met een draaiend wiel de bladeren op de grond lieten bewegen. Het was een beetje onduidelijk waarom ze dat deden.

Hier had een overweldigend sfeerbeeld van een nazomer moeten staan, waarin je de warmte nog voelt natrillen, maar beseft dat de zomer op zijn einde loopt, net als die oude Sioux. Om die overweldigende sfeer weg te zetten, daarvoor schiet de minimale uitwerking tekort, maar in de kiem is het allemaal wel aanwezig. Les Charrons laat daarmee zien dat je met minimale middelen toch een acceptabel resultaat kunt wegzetten.

Mevr. D. Laarman

Het thema had wat meer uitgewerkt kunnen worden. Het hout van de boom was mooi maar erg overheersend. Rondom de wagen wat Indianen had het geheel wat levendiger gemaakt.

Dhr. T. Baeten

Nog niet binnen.

Mevr. Y. van Hoogdalem

Het eerste wat opvalt is de grote houten boom. En dan zie je ook nog dat er wat bloemen gebruikt zijn voor de blaadjes aan de boom. Verhouding bloemen en hout is dus niet goed. Te veel hout. Ook bleven de metalen buizen waaraan de blaadjes zaten teveel in beeld. Het kleurgebruik voor de bladen was erg mooi. Bij dit thema was van alles mogelijk, ook met de figuranten. Ik lees iets over een oude Sioux die terug denkt aan de bizonjacht, maar zie 2 jonge meiden die aan een wiel draaien om de blaadjes te laten bewegen???? Had wat meer indianen rond laten lopen die op bizonjacht waren , dan was dat beter naar voren gekomen.

Wagen 15: STARK WARK - GEKOOID

Mevr. L. de Haas – Yben

Zeer fraai, alle losse onderdelen vormden toch één geheel. Tijgers “sprongen eruit” door kleur en vorm. Zeer verrassend, alleen maar materiaal zoals blank hout, jute, touw, bamboe, linnen... werkelijk schitterend. Daarbinnen de felle kleuren van de tijgers. Zeer fraai tot in detail. Adembenemend mooi en veel te zien. Werkelijk prachtig mooie houten borden op de zijkant, tevens de nagels en tanden van de tijgers. Alle onderdelen zeer fraai, mede door gekozen materialen. Zeer veel oog voor detail, en dan nog als extraatje: mozaïek op de achterzijde; prachtig. Het is weer gelukt. Mijn adem stukt even... er is zoveel te zien. Combinatie van al deze natuurmaterialen en de tijgers van kleur, uitgevoerd in bloemen. 't Was zeer verrassend en in alles zo prachtig uitgewerkt. Om stil van te worden.

Mevr. E. Geene

Deze verbeelding van drie gekooide tijgers klopte tot in het kleinste detail. De opbouw van de compositie, de figuranten voor de wagen die in kleding en goederen in mooie aardetinten de opmars voor de wagen vormden, de tijgerkoppen in de tableaux, de anatomie van de beesten, de opgeroepen sfeer met de bijpassende smaakvolle muziek, de combinatie met het hout in de kooiconstructies, het mooie siertikwerk en de goudkleurige tijgerornamenten op de hoeken van de kooien. Ik had op deze wagen gewoon niets aan te merken.

Dhr. M. Lensen

Last but not least. Tsjonge tsjonge wat een verschijning. Een ander wagen dan voorgaande jaren en ook oranje gebruikt. Een enorme open constructie waarin de constructie (hout) goed is gecombineerd met bloemen. De kooien ook artistiek gemaakt (niet alle spijlen lopen door) en de tijgers spreken !! Met afstand mijn nummer 1. Compleet, goed afgewerkt, goede figuratie, sprekende verschijning, oog voor de details in de mozaïeken, constructie besturing soepel en elegant.

Knap dat deze groep na de nipte overwinning van vorig jaar het elan heeft gevonden om op deze wijze uit te pakken!!

Dhr. P. Bastiaansen

'Gekooïd' toont een Russisch of Mongools volk (of daaromtrent) dat terugkeert vanuit de bergen met een grote vangst van vier tijgers. Een prachtig, overtuigend beeld, dat klopt vanaf de totale compositie tot en met de kleinste details.

Het verhaal is goed (hoewel niet briljant): zo'n terugtocht moet een bijzonder geladen moment zijn, als toeschouwer ga je daar in mee en het biedt voldoende aanknopingspunten om een mooi tafereel omheen te bouwen. Het Russische of Mongoolse element is ook prima: het biedt je de gelegenheid om een stijl te maken die je volhoudt door het hele ontwerp heen, van de kleding van de figuranten tot en met de ornamenten aan de kooien. Het was er koud, en het was ergens ver in het oosten.

De basiscompositie is het sterkste punt van de wagen: de oplopende zware constructiebalk (die vanwege de ornamenten nergens lomp wordt), met daaraan de vier kooien die naar achter toe ook de hoogte in gaan. Een paar elementen maken deze compositie tot een buitengewoon sterke: de felle oranje kleur van de tijgers in contrast met de donkerpaarse constructie laat de tijgers eruit springen als een repeterend beeldelement dat heel sterk werkt: het ziet er echt uit als 'tá k tá k tá k tá k', bijna een muzikaal ritme. De kleur is daarvoor essentieel. Tweede sterke element zijn de twee figuranten die bovenop de constructiebalk zitten. Zij maken het volk oppermachtig en groots, en vormen een noodzakelijk verbindend element tussen de figuratiegroep die voor de wagen uitliep en de wagen zelf. Het kleine wagentje dat voorop reed met dezelfde oplopende constructiebalk versterkte het beeld nog.

De verfijnde uitwerking van deze totaalcompositie maakte dat de wagen een lust voor het oog werd. De kooien, waarbij het bamboe prachtig was verwerkt tussen de bloemen, de vele prachtige ornamenten, de schilden onderop, de manier waarop de constructie op de onderkant was gezet en de kleding van de figuranten, het was allemaal even prachtig. Stark Wark toont een *snapshot* van een volk ver van hier, waar je moeiteloos in gelooft en in meegaat en naar blijft kijken. Het is een wagen waar werkelijk niets op af te dingen is.

Mevr. D. Laarman

Een verrassende opbouw waar de constructie heel mooi was weggewerkt. Aan alle kanten mooi doorzichtig en veel te zien. Het hout en de bamboe vroeg veel aandacht. Vooral het hout door de donkere vlammen sprong eruit. Dat haalde de aandacht van de schitterende huiveringwekkende gekooide kracht wat weg. De dieren waren top. Bord voorop en de medaillons opzij prachtige details.

Dhr. T. Baeten

Nog niet binnen.

Mevr. Y. van Hoogdalem

Een enorme wagen, indrukwekkend, maar voor mij wel met een storende factor: waarom die enorme schuine lijn erin? Natuurlijk creëer je zo een zwaartepunt, maar het moet wel een functie hebben in het verhaal. De tijgers waren prachtig gemaakt en je zou ze zo willen gaan aaien, maar de klauwen deden je dan weer terug deinzen. Geweldig gedaan. Overal zag je weer tijgers terug in de details.

Kleurgebruik prachtig.

Gebruik van bamboe voor de kooien origineel. Was wel wat overheersend in het geheel, maar ook hier weer erg goed op details gelet.

Wat ik persoonlijk minder vond waren de figuranten. Niet zozeer wat ze deden, maar dat ze weer een karavaan voorstelden. Dat hebben we vorig jaar ook gehad. Waarom dan nu weer? Het was bijna een kopie. Dat onderdeel van het idee vind ik dus minder origineel. Had er alleen jagers naast laten lopen, dan was het net weer anders en logischer geweest.

Muziek sober maar er erg mooi bij passend.

Algemene opmerkingen:

Dhr. M. Lensen

Bij het opstellen van het jury verslag heb ik weer met trots de beleving van jullie corso terug gehaald. Het was ook voor mij weer een prachtige dag uit, waarbij alle deelnemers trots kunnen zijn op wat jullie allemaal kunnen maken. Door de omvang en de hoeveelheid werk kan ik me voorstellen dat jullie doorzettingsvermogen danig op de proef wordt gesteld maar jullie doen daar de vele bezoekers een heel groot plezier mee !!!

Als ik dan ook, altijd goedbedoelde, adviezen geef zijn deze positief bedoeld en zeker niet kwetsend. Als je in een kwalitatief hoog corso zit moet je helaas ook kijken naar de mindere punten op grote wagens om een onderscheid te kunnen maken.

Ik kom graag volgend jaar weer bij jullie corso!!

Dhr. P. Bastiaansen

Dit was voor mij de tweede keer dat ik het corso van Vollenhove zag. Ten opzichte van vorig jaar vond ik het corso als geheel duidelijk sterker. De top was kwalitatief vergelijkbaar met vorig jaar (dus ijzersterk), maar het verschil zat er vooral in dat de rest dichterbij is gekomen (waarbij overigens de niveaoverschillen nog steeds aanzienlijk zijn). Vooral de herkenbaarheid is toegenomen; minder dan vorig jaar riepen de wagen vraagtekens en verwarring op, er is beter nagedacht en er zijn meer knopen doorgehakt in plaats van aan te modderen. Daarnaast was de top breder dan vorig jaar, hetgeen betekent dat de hegemonie van Stark Wark steeds serieuzer bedreigd wordt. Maar vooralsnog zijn ze ongeslagen, en ik ben nu al benieuwd naar volgend jaar!

Vollenhove is een verhalencorso. Dat komt door het 'verplicht' stellen van de figuratie. Als je figuratie goed toepast, krijg je automatisch een verhalend, filmisch element en dat zie je duidelijk terug in de stoet. Dat is enerzijds goed, het verleent aan het corso zijn eigen karakter, anderzijds komt het de diversiteit niet altijd ten goede. Puur beeldende wagens zijn hierdoor eigenlijk uitgesloten.

Tot slot een punt van kritiek over het systeem van jureren. Ik realiseer me dat hier ongetwijfeld in het verleden uitgebreid over is gediscussieerd, maar ik waag het er toch op.

Ik mag punten geven tussen de 6 en de 10, maar eigenlijk mag ik niet lager geven dan een 7. Te weinig punten leidt tot een financiële consequentie voor de groep. Daarnaast worden de extremen in punten weggelaten, zodat ik er rekening mee moet houden dat ik niet te extreme punten geef. Ik wil immers graag dat mijn punten ook meetellen. En dan wil ik graag de kwaliteitsverschillen in de wagens terug laten komen in de punten die ik geef. Wagens die dicht bij elkaar zitten, krijgen (ongeveer) hetzelfde, maar als er een sprong zit in de kwaliteit, moet er ook een sprong zitten in het puntenaantal.

Dat gaat allemaal niet lukken. Het zijn te veel vereisten die bovendien strijdig zijn met elkaar. Het gegeven dat een groep financieel gestraft wordt bij te weinig punten, en dat de extremen worden weggestreept, heeft tot gevolg dat de jury de neiging heeft de puntenverschillen heel klein te maken. Deze neiging staat haaks op de eigenlijke taak van de jury: het aangeven van kwaliteitsverschillen. Het gevolg is dat in de uitslag een zekere willekeur op de loer ligt, en dat is natuurlijk precies niet de bedoeling.

Mevr. Y. van Hoogdalem

Ik was ook dit jaar weer onder de indruk van de prachtige wagens. Ik vind het niveau dichter bij elkaar komen. Zelf kon ik niet 1 winnaar aanwijzen. Daar kwamen meer wagens voor in aanmerking. Jammer dat het slechte weer bij de opbouw van de wagens roet in het eten gooide. Dat kon je wel zien, maar heeft bij de beoordeling verder geen rol gespeeld.

Dit jaar was de rol van de figuranten nog belangrijker geworden. Oppassen dat niet alle aandacht daar naar uitgaat en de wagen dan een beetje in het niet valt. Figuranten en wagen moeten echt 1 geheel vormen. Bezoekers waren enthousiast, maar gingen bij de 2de ronde toch weer over het parcours lopen. Jammer dat er toen een enorm gat zat tussen de laatste twee wagens. Verschillende mensen dachten dat het al afgelopen was en de tribunes bij de rotonde liepen leeg, terwijl er nog een wagen aan kwam. Sowieso liep dat dit jaar iets minder. Er moest nogal eens gewacht worden.

Ik heb in ieder geval genoten en ben al weer benieuwd naar volgend jaar. Veel succes.